

zastopstvo slovenskega naroda v Rim, da se pokloni papežu-zlatomašniku. Kako lepo bi bilo, če bi morda slovenski narod ob tej priliki izročil v roke sv. Očeta bogat in za Slovenijo časten duhovni dar. Zato prosimo slovensko vodstvo Apostolstva molitve vse, ki ljubijo sv. Očeta, da sodelujejo po najboljših močeh pri zbiranju duhovnega šopka. To delo ne bo težko. Prav mnogo zatajevanj moremo opraviti vsak dan, zmoliti lepo število kratkih molitev in vzdihljajev, tudi prilik, da storimo marsikako dobro delo, nam ne bo manjkalo. Odločimo si že vnaprej, da hočemo nekaj dni in tednov ali mesecev v letošnjem letu darovati sv. maše, sv. obhajila, obiske presv. Rešnjega Telesa itd. za sv. Očeta. Veseli bomo sami, ko bomo videli, kako število naših dobrih del raste, vesel jih bo Bog, ker jih bomo darovali za njegovega namestnika, in razveselili bomo z njimi sv. Očeta.

Napišite na listek, ki je bil priložen aprilovi številki »Glasnika presv. Srca Jezusovega« (ali sami sestavite listke po tem vzorcu), točno število, koliko sv. maš, sv. obhajil, obiskov presv. R. T., raznih molitev, dobrih del in žrtev želite opraviti letos za sv. Očeta, in pošljite izpolnjen listek na spodnji naslov Apostolstva molitve. Duhovne darove bomo tu zbrali, uredili in natisnili v posebnem albumu (zlati knjigi), katerega bi radi s primernimi slikami in okraski lično opremili. Zato se vam priporočamo, da po mogočnosti pošljete z listki kak prispevek, da ga porabimo za to knjigo. Čim več bo prispevkov, tem lepši bo album.

Na delo torej, da zberemo lep duhoven dar slovenskega naroda sv. Očetu! Izpolnjene listke pošljite kolikor mogoče kmalu, najkasneje do konca junija, na naslov: Vodstvo »Apostolstva molitve«, Ljubljana, Zrinjskega c. 9.

NAŠA DRUŠTVA

Kaj bo v Pragi?

V eni zadnjih številki smo že objavili načrt potovanja slovenskih Orlov v Prago, danes navajamo nekatere druge podrobnosti o sami prireditvi v Pragi. Pred vsem povemo, da so celokupne slavnosti, ki se letos po vsej Čehoslovaški in zlasti v Pragi vrše, posvečene 1000letnici sv. Vavčava, ki je bil za vse Čehes in sploh za slovansko zgodovino zelo slavna in pomembna osebnost. Že zato je potrebno, da se teh slavnostih tudi mi Slovenci v častnem številu udeležimo.

Slavnostna otvoritev »Svetovaclavskih dni Orlovstva v Praze« bo 23. jun. Ta dan se bo ob 11. uri dopoldne brala v cerkvi sv. Vida sv. maša, nato pa bo slavnostno zborovanje delegatov.

Naraščajski dnevi se začno 28. jun. s tekmo naraščaja v Stadionu na Stahovem. Drugi dan, 29. junij, zjutraj bo služba božja, popoldne ob treh javna telovadba naraščaja vseh vrst. Dne 30. junija: dopoldne slavnostni spreved naraščaja, popoldne ob treh druga javna telovadba naraščaja (plesi, posebno vaje, igre).

Glavni dnevi se prično 3. julija. Ta dan bo slavnostna seja ter sprejem prvih gostov iz inozemstva. Dne 4. julija: mednarodna tekma v telovadbi in lahkootletiki. Posebna tekma slovanskega orlovstva in katoliškega sokolstva na Stadionu. Ob osmih mednarodna akademija. — Dne 5. julija: dopoldne slavnostni spreved in defilacija. Popoldne ob treh javna telovadba jugoslovanskega in čehoslovaškega orlovstva. Mednarodna tekma v teku na 3 km. Telovadba društev in posameznikov vseh navzočih narodnosti. Ob osmih zvečer akademija Jugoslovanov. — Dne 6. julija: služba božja v katedrali sv. Vida na Hradčanih. Slavnostna seja narodnih in katoliških organizacij: dijaštva, akademikov, učiteljstva, žen in deklet, delavcev, poljedelcev itd. — Tekma v peteroboju in končno mednarodne tekme. Tekma društev različnih

narodnosti v prostih vajah. Ob treh popoldne javna telovadba vsega orlovstva na Stadionu, nastop inozemskih telovadnih zvez in mednarodna štafeta. — Ob osmih zvečer akademija Čehoslovakov. — Dne 7. julija: služba božja, nato spreved v narodnih nošah skozi Prago. Ob treh popoldne minohod tekmovalcev in praporov. Narodni običaji in plesi, nastop orlovskih jezdecev v narodnih nošah. Slavnostna razdelitev nagrad tekmovalcem, zmagovalcem. — Dne 8. julija: romanje k Stari Boleslavi in drugi izleti.

Žrebanje srečk Prosvetne zveze preloženo na 14. april, ob 10. uri dopoldne v dvorani Zadrúžne gospodarske banke v Mariboru, Aleksandrova cesta 6. Žrebanje smo preložili, ker so nas mnogi prosili zato, češ, da jim pred veliko nočjo ni mogoče plačati srečk. Tako nudimo priliko vsem, ki že imajo srečke, pa jih še niso plačali, da jih zanesljivo plačajo do 14. aprila in postanejo lahko deležni lepih dobitkov: radioaparata, blago za moško obleko, blago za žensko obleko, 20 m finega platna, gospodarsko orodje, gospodinjske potrebščine, kravate, robci, vožnja v Prago in prehrana itd. Naročnike »Našega doma« posebno opozarjamo, da jim je treba eno srečko plačati. Kupujte in plačujte naše srečke po 5 Din! — Prosvetna zveza v Mariboru.

Krščanska ženska zveza v Mariboru priredi s sodelovanjem Mladeniške Marijine družbe frančiškanske župnije v Mariboru na belo nedeljo, dne 7. aprila t. l., ob petih popoldne v Narodnem domu nabožno igro »Sv. Vid«. Vse članice kakor tudi drugo občinstvo iz Maribora in bližnje okolice se iskreno vabi k obilni udeležbi!

Sv. Peter pri Mariboru. Grušovski Orel ponovi na belo nedeljo dramatično igro »Mala pevka« v petih dejanjih. Dostavita se še dva šaljiva prizora »Zamorec« in »Čudna kupčija«. Prijatelji poštenih in veselih zabav, ne ostane ta dan doma!

Sv. Martin pri Vurbergu. Orlovski odsek naznanja, da priredi na belo nedeljo, popoldne po večernicah, v društveni sobi tri lepe igre, namreč: »Moč uniforme«, burka v treh dejanjih s petjem; »Strahovi« in »Planšarica«. Med igro svira tamburaška godba. Prijatelji poštenih zabav ste povabljeni od blizu in daleč, da se spot razveselite z našo mladino, ki

se je tokrat še prav posebno potrudila, da se gledalci dobro razveselijo in ker se igra ne ponavlja, Vas za ta dan uljudno vabi — Orlovski odsek.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Trojičani! Kam bomo pohiteli na belo nedeljo popoldne? Gotovo tja, kjer je fletno in se vidi in sliši kaj lepega in blažilnega. In kje bo to? V samostanski dvorani, kjer se bo na novem, lično slikanem odru vprizorila igra štiridejanka: »Sirota, nedolžna žrtev zlobe«, deklamacije in govor. Ponovilo se bo vse, kar smo gledali in slišali že na Materinski dan dne 25. marca, in še kaj več. Kako je bilo lepo! Kar nagledati se nismo mogli. Razočaral nas je pogled na nove gozdne kulise in čarobno ozadje. Samostanska dvorana je bila seveda nabito polna. Ker mnogi niso več dobili prostora in so morali žalibog oditi, se bo na splošno željo mater in onih, ki ljubijo svoje matere, vse še enkrat ponovilo na belo nedeljo, dne 7. aprila, popoldne po večernicah. Pridite! Vsi uljudno vabljeni!

Gornja Radgona. V nedeljo, dne 7. aprila, ob treh popoldan bodo nastopili na našem odru v posejilnici škrali, palčki, dobre in hudebne vile, požrešni volkodlak, pa tudi lepi angeli, ki bodo spremili malega Marjančka in Milico »k mamicu«. Stariši, zlasti matere, pridite ta dan k nam, da s svojo navzočnostjo povzdignete slavlje materinskega dneva. Naše mladenke bodo nato v lepih prizorih dokazale, da je svojeglavnost velika napaka mladega človeka, ki dostikrat šele po hudih preizkušnjah spozna svojo slabost, kakor se je to zgodilo svojeglavni Minki.

St. Janž pri Velenju. Na belo nedeljo, dne 7. aprila, priredi odsek Prosvetnega društva v svojih prostorih predavanje o Lurdu, ki ga bodo ponazorovale razne slike in prekrasna igra: »Lurška pastarica«. Začetek po večernicah ob treh popoldne. Pridite v obilnem številu, ne bo vam žal!

Smarje pri Jelšah. Orlovski odsek Smarje pri Jelšah priredi v nedeljo, dne 7. aprila, to je na belo nedeljo, v dvorani Katoliškega doma igro petdejanko »Domene«. Domačini in sosede uljudno vabljeni!

NOVICE

Naš kralj Aleksander bo bival letos nekaj časa v Zagrebu. V Zagreb je odpotoval maršal dvora polkovnik A. Dimitrijevič, da tam izvrši priprave za kraljevo bivanje v hrvatski prestolnici. Maršal Dimitrijevič si bo zlasti ogledal palače, ki bi prišle za kralja v poštev. V ospredju stoji kakor znano nadškofov dvorec Brezovica pri Zagrebu. Za časa odsotnosti polkovnika Dimitrijeviča vrši dolžnost maršala dvora upravitelj dvora major Pogačnik.

Širokovna zveza viničarjev Sv. Peter nize Maribora ima v nedeljo, dne 7. aprila, po rani sv. maši v samostanski šoli svoj redni občni zbor, na katerega se vabijo vsi viničarji, člani in tudi, kateri še niso v našem taboru. Viničarji, zdramite se, da ne bomo zadnji v naših vrstah!

Čevljarska obrtna zadruga v Mariboru naznanja vsem svojim članom, da se vrši druga toletna vajeniška in pomočniška preizkušnja v nedeljo, dne 14. aprila 1929. Prošnje za pripust k preizkušnji je vložiti najpozneje do 10. aprila pri načelniku zadruga v Mariboru, Orožnova ulica 6. — Opozarjame vse čevljarje sodnega okraja mariborskega, da so po odloku gospoda velikega župana z dne 23. maja 1928, O. br 691/14, člani zgoraj imenovane zadruga

ge in da se ne bodo posluževali preizkušeni v drugih zadrugah, katerih čevljarska obrtna zadruga v Mariboru odstej ne bo več priznala.

Lov za tihotapcem saharina. Dne 29. marca zjutraj so slišali na lajtersberški cesti pri Mariboru ostre strele, ki so kmalu povedali radovednežem, da gre za lov na drznega tihotapca s saharinom. Omenjenega dne zjutraj je opazil finančni stražnik v Krčevini tik pred mariborskim glavnim kolodvorom, da je skočil z vozečega vlaka, ki prihaja zjutraj iz Avstrije, neznan moški, ki je tiščal pod roko velik omot. Ker si ni mislil, da ga bo kedo ugledal pri skoku iz vlaka, se je pri pogledu na finančnega stražnika prestrašil in spustil na tla 8 kg saharina. Koj zatem se je zavedel, v kaki opasnosti da je, potegnul revolver, ustrelil proti straži, a je ni zadel. Nato se je spustilo več stražnikov za drznim tihotapcem, ki je zdrvel po železniškem tiru in izginil bogzna kam.

Naš orožnik se ustrelil v glavo na meji. Dne 29. marca se je raznesla po Mariboru vest, da se je ustrelil v Lebringu jugoslovanski orožnik Janez Škrabelj, ki je zapustil orožniško postajo pri Zgornji Kungoti 25. marca. Mislili so, da je pobegnil iz službe, pa nihče ni slutil o kakem samomorilnem namenu. V ponedeljek, 25. marca, je prekoračil neopaženo v uniformi avstrijsko mejo in se skrival več dni po Avstriji. Iz vojaške pištole si je pognal v sredo 27. marca kroglo v glavo in se smrtno nevarno ranil. Našli so ga nezavestnega v nekem seniku in ga prepeljali v bolnico v Wagni. Janez Škrabelj, doma iz Trate pri Škofji Loki, je zapustil žandarmerijsko šolo v Ljubljani dne 2. marca in bil dodeljen orožniški postaji pri Zgornji Sv. Kungoti. Vzrok samomora je neznan.

Slivniške novice. Nemila smrt je tudi pri nas pobrala zelo mnogo, posebno starejših ljudi, saj pa tudi ni čuda, ker tako hude zime ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Prvi v tem letu je umrl daleč okrog znani Ivan Pungartnik, p. d. stari Špurej, do zadnjega čil, ki je v 87. letu v par trenutkih izdihnil. Smrt pa ne izbira: V soboto, dne 23. marca, smo pokopali štiriletno hčerko Antona in Marije Kolman, Vidico. Zalostnim starišem izrekamo naše sožalje! — Če prav je bila že Velika noč, vendar nismo še nič orali, pa kako tudi, ko je komaj sneg izginil, zemlja pa je še deloma zmrzla, jug pa kar nič noče pripihati, pravijo, da je stari umrl, mladi pa se je oženil, pa ni imel časa. — Vsak kdor vidi veliko število ljudi, ki vstopajo na naši postaji, je že davno lahko uvidel, da je tukajšnja čakalnica najmanj petkrat premajhna. Prosimo vse merodajne činitelje, da se ta nedostatek čimprej odpravi, ker gre za zdravje ljudi, ki morajo v neugodnem vremenu na prostem čakati na vlak. — Mesto odišlega trgovca Julija Omerzu je prevzel trgovino gospod Anton Falež ml., upamo, da nam bode vedno dobro postregel!

Roparski napad pri Sv. Tomažu blizu Ormoža. Dne 12. marca t. l. se je vračal tukajšnji trgovec gospod F. Keček

iz Ljutomera ob 8. uri domov v Koraki vrh. Na veliki cesti pred vasjo Koraci ga je ustavil neznan moški, zahtevajoč od njega denar. Ker se je gospod Keček uprl, ga je neznanec z bliskovito naglico zgrabil za grlo in pričel daviti. Z levico mu je izdril iz žepa listnico, v kateri se je nahajalo približno 1215 Din gotovine. Kakor hitro je lopov dobil listnico v roke, je izpustil že skoraj na pol zadušenega Kečeka ter hitrih nog odkuril v noč. Gospod Keček je vkljub slabosti začel klicati na pomoč. Iz bližnje hiše sta prihitela fanta Franc Janžekovič in Stanko Cvetko. Pomoč je bila prepozna, ker je ropar že oddirjal, zato ga ni bilo mogoče zasledovati.

Trebuh mu je razparal. V nedeljo, dne 24. marca, sta popivala rudarja Jazbinšek in Vrečko v krčmi Senica v Hrastniku. Najbrž sta se ga preveč narskala in kljub temu, da sta oba doma iz enega kraja (Jurkloštra), sta se med seboj sprla. Vrečko je odšel iz gostilne in povabil za seboj tovariša. Zunaj na prostem je Vrečko Jazbinšek nekaj očital iz prejšnjih časov in mu enostavno razparal z nožem trebuh. V pijanosti zaklani rudar zapuščal ženo in dva majhna otroka.

Jubilej zaslužnega župana. Letos bo obhajal v mesecu aprilu 70letnico rojstva zaslužni župan za Šmarje pri Jelšah okolica gospod Jurij Golčman. Ta vrli mož je izvoljen že tretjič za župana omenjene občine in bo slavil letos tudi 40letnico poroke. Vkljub letom, neumornemu delu za občino in na lastnem posestvu je jubilant duševno ter telesno krepak. Blagemu in delavnemu možu častita tudi »Slovenski Gospodar« dvojnemu, pomenljivemu slavju in mu kliče: Še na mnoga leta v zdravju, sreči in blagoslovu!

Po Slovenjgradu in okolici se je že dolgo vrsto let klatil delamržež Ant. Iambrusch, katerega so ljudje klicali a Čik-Tonija, to pa baje vsled tega, ker je pobiral in iskal čike. Rojen je bil sicer v Slovenjgradu, vendar pa je bil pristojen po svoji materi v Borovlje na Koroškem, odkoder sta dobivala svoj čas njegova mati in tudi on denarno podporo. Slovenjgraška občina je imenovanega že dvakrat odgonskim potom oddala obmejnemu organom v svrhu odprave v domovinsko občino, a vendar pa se je vsakokrat spet vrnil v našo državo. Delati ni hotel nikjer, le postopanje v prosti naravi ga je veselilo. Živel je od miloščine meščanov in okoličanov, letošnja zima pa mu je naklonila stalni dom na pokopališču v Šmartnem pri Slovenjgradu. Če bi bil Iambrusch slovenjgraški občinski revež, bi ne trpel na pomanjkanju in tudi ne mraza, ker ima občina svojo ubožno hišo, v kateri so vsi ubožci vsestransko dovolj preskrbljeni.

Slovenka — prva odvetniška pripravnica. Od odvetniške zbornice v Ljubljani je bila vpisana v seznam odvetniških pripravnikov Zora Tominškova kot prva ženska. V Sloveniji še nismo imeli odvetnic in ne odvetniških pripravnic, ker staroavstrijski zakon tega ni dovoljeval. Sedaj imamo novi jugoslovanski odvetniški zakon, ki pri-

pušča v odvetniški stan tudi ženske. Zora Tominškova je hčerka ljubljanskega odvetnika gospoda dr. Franca Tominška.

Polet zrakoplova »Zeppelin« v Jeruzalem. Dne 25. marca krog 1. ure čez polnoč se je dvignila nemška zračna ladja »Zeppelin« v Friedrichshafenu ob Bodenskem jezeru, da nastopi svoj polet v Jeruzalem. Vožnja je trpela 4 dni in je letel zrakoplov v črti: Friedrichshafen — Basel — Marseille — Genova — Mailand — Rim — Messina — Tarent — preko otoka Korfu — Smyrna — Jaffa — Jeruzalem. Iz Jeruzalema v Carigrad — Sofia — Belgrad — Budimpešta — Dunaj — Monakovo in nazaj v Friedrichshafen. Poleta se je udeležilo 28 potnikov, med temi tudi hčerka že rajnega grofa Zeppelina. Pošta v Friedrichshafnu je prejela za »Zeppelina« 16.000 pisem in kart. Največ pisemske pošte so oddali za zrakoplov nabiralci znamk. Pred dvigom »Zeppelina« se je hotel vtihotapiti v potniško kabino 20letni avstrijski natak Friderik Herzog iz Solnograške. Ko so ga iztaknili še pravočasno, je povedal, da bi rad postal krmilar kake zračne ladje. Ta cilj bi lahko dosegel edino le s kakim prav posebnim činom. Ako bi se mu bilo posrečilo utihotapljenje v zrakoplov na tako znamenito potovanje, bi pisalo celotno časopisje o njegovem dejanju in naenkrat bi postal svetovno znan. Drznega natakarija so nagnali brez kazni, odkoder je prišel.

Največji nemški potniški parnik — zgorel. Nemška parobrodna družba je začela decembra 1926 v Hamburgu graditi dva največja potniška parnika, vsak po 46.000 ton, in sicer: »Evropa« in »Bremen«. Ladji bi morali že letošnjo spomlad v promet, a se je dovršitev zakasnila radi vednih stavk v ladjedelnicah. Ladja »Evropa«, ki je zgorela v ladjedelnici dne 26. marca, bi naj nastopila prvo pot iz Hamburga v Newyork dne 21. avgusta 1929. Družba je porabila doslej za delo 45 milijonov mark, škodo po požaru cenijo 80 milijonov mark. Ta velikanski parnik bi bil prevažal imenitnejše osebe in je bil razkošno opremljen. Ogenj je izbruhnil kar naenkrat na več mestih in v raznih nadstropjih. Gre gotovo za maščevanje komunističnega delavstva. Ladja je bila zavarovana proti požaru.

Kam se skrivajo najbolj nevarni tolovaji mesta Dunaj? Dunaj ima 2700 km podzemeljskih kanalov, ki ležijo 7 do 12 m globoko, so visoki 1 in pol m ter 1 m široki. Po kanalih odtekata iz milijonskega velemesta voda in nesnaga v Donavo. Vseh vhodov v kanale je 14.000. Od živih bitij se zatekajo v te cevi poleg podgan najbolj nevarni tolovaji, sleparji in sploh prosluli zločinci. Obstoja posebna organizacija lopovov, katerim so najbolj varno zavetišče kanali. Karl Göttlicher je bil v zadnjem času eden od najbolj znanih dunajskih vlomilcev in kojega skrivališče so bili razni kanali. Po dolgem zasledovanju je vendar le padel policiji v roke. Pri zasliševanju je med drugim priznal, da hoče oblastem pokazati, kaj da ima skrite zaklade, katere je naro-

zal tekom let po Dunaju. V močnem spremstvu policije so peljali pretkanca v kanale, da bi razkril skrivnost. Göttlicher je vodil precej časa policaje po podzemeljski gnusobi. Naenkrat se je spustil na ovinku v beg in vsa policijska tekanja in zasledovanja za beguncem so se pokazala do danes brezuspešna. Kakor Karol Göttlicher, delajo tudi drugi uzmoviči, ker globoki dunajski kanali so za policijo prav nevarno lovišče.

100.000 dolarjev ukradel. Policiji na Dunaj so naznanili te dni iz Newyorka, da je padel tamkaj v roke pravice tedar Franc Rudis, ki se je nazival lažnjivo Singer. Imenovani je glavni krivec 100.000dolarske tatvine, ki je bila lani izvršena na velikem preocean-skem parniku »Leviathan«. Rudis je imel še enega pomagača. Obema se je posrečilo na še nepojasnen način, da sta prišla do denarnih vreč in te oropala gotovega denarja in vrednostnih papirjev za celih 100.000 dolarjev. Tatvino so opazili šele ko so začeli odpirati denarne zavoje na glavni pošti v Berlinu. Dolgo časa je bila za zločinci zabrisana prav vsaka sled. Slednjič se je izdal eden, ki je prodajal na parniku ukradene vrednostne papirje po Dunaju. Glavni krivec Franc Rudis se je umaknil po aretaciji sokrivca iz Avstrije v Ameriko, kjer bo moral sedaj dati odgovor radi ropa in tatvine po strogih američanskih postavah.

Po pretoku 14 let iz ruskega vojnega ujetništva. Iz Bocna na Tirolskem javljajo, da se je vrnil te dni v svojo rojstno hišo kmečki sin, ki je prebil celih 14 let v ruskem ujetništvu. Kot mlad vojak tirolskega polka cesarskih strelcev je bil kmalu v začetku svetovne vojne pri Lembergu ranjen in od Rusov ujet. Začela je nato pot po razsežnem ruskem carstvu od bolnice do bolnice, in ko je ozdravil, iz enega ujetniškega tabora v drugega. Izbruh boljševiške revolucije ga je zalotil v Si biriji. Zopet je taval iz kraja v kraj. Izvrševal je vse mogoče poklice, da bi si prislužil denar za vrnitev. Doma so nanj že davno pozabili, ker niso prejeli nobenega sporočila od leta 1919. Še le leta 1928 se je zopet oglasil. Ko je prestopil te dni prag rojstne hiše, ga ni nikdo več spoznal. Stariši so mu med tem umrli, nevesta poročila z drugim in sedaj je doma večji tujec nego je bil v Rusiji.

Bo najbrž brezuspešno iskanje. Mnogo smo že poročali v našem listu o nesreči, ki je zadela lansko leto meseca maja italijanski zrakoplov »Italijo«, ko se je vračal po preletu severnega tečaja nazaj proti Norveški. Ob priliki trčenja oficirske kabine ob plavajočo ledeno ploščo, se je kabina odtrgala, ostala na ledu in zrakoplov se je olajšan dvignil v zrak in odplul bogzna kam. General Nobile in rešeni tovariši so mnenja, da je zračna ladja eksplodirala, zgorela in je sedem Italijanov padalo na trdi led in so se ubili. Italijanski inženir Albertini se je pripeljal nazaj na Norveško, odkoder bo v sredini letošnjega maja iz mesta Tromsø organiziral iz sedmih italijanskih tovarišev obstoječo ekspedicijo, ki bo

Ordinirati je pričel v Gosposki ulici števil. 23 v hiši „Spodnještajerske ljudske posojilnice“ v Mariboru zdravnik

Dr. Alfons Wankmüller

Ordinacije:

Ob delavnikih od 7 do 8 ure popoldan

In od 5 do 6 ure popoldan.

Ob nedeljah in praznikih od 10 do 11^{1/2}.

začela iskati one nesrečne Nobileve tovariše, katere je odnesla »Italija« po nesreči še naprej. To iskanje bo izpadlo skoro gotovo brezuspešno.

Mladoletna tolovajska banda. Dunajsko časopisje je polno poročil o roparski bandi 11 dečkov, katere je vodil 14letni poglavar. Vseh 11 nepridipravov je že pod ključem in jih zaslišujejo. Preiskava je dognala, da so bili ti mladostni izprijenci pri nekaterih zločinih naravnost mojstri, v drugih slučajih pa zopet prava deca. Glavar in še eden od uzmovičev sta vodila dnevnik, v katerem so bile natančno zabeležene vse lopovščine. Ko so jim postala tla na Dunaju prevročna, se je podal glavar v spremstvu dveh spremljevalcev v dunajsko okolico proti Mödlingu. Prebivali so v podzemeljski votlini in prirejali tolovajske pohode. Upali so se celo iz dunajske okolice v Fürstenfeld na Štajersko, kjer so jih prijeli in zaprli ter odkrili celo nevarno gnezdo.

Zanimivosti.

Besede rimskih izkopin.

Bogzna koliko let v starodavnih časih znani italijanski ognjenik Vezuv ni blual. Vse je smatralo goro kot nenevarno. V dobi rimskih cesarjev so nastala ob vznožju Vezuva cvetoča, lepa ter velika mesta z izvanredno rodovitno okolico. Kraje krog Vezuva je obiskal leta 66 po Kristu močan potres, na katerega so pa ljudje pozabili že prav kmalu.

Dne 24. avgusta leta 79 po Kr. v jutranjih urah je zatemnil črni oblak okrog Vezuva celo okolico daleč na okrog. Iz oblaka so začeli švigati grozni bliski. Najlepše mesto, ki je stalo pod Vezuvom, Pompeji ter štelo 20.000 prebivalcev, je bilo namah zavito v popolno temo. Nesreča je začela s potresom, ki je bil tako silovit, da so se porušile mestne hiše na mah in vozove po polju je preobračalo valovanje zemlje. Ljudje v mestu so tekli venkaj na prosto polje in oni, ki so se mudili izven mestnega obzidja, so skušali poiskati rešitev v mestu. Morje se je oddaljilo radi potresa od brega. Ljudje so brzeli v strahu proti morju, ribiči na razburkanih morskih valovih so skušali pristati ob bregu. V popolni temi je nastala nepopisna zmešnjava. Bliskovita naglica in grozovitost dogodkov sta povzročili, da je objela smrt preplašene ljudi tako, kakor so bili trenutno v teku, ali po hišah pri vsakdanjih opravilih. Iz ognjenika je začelo deževati

najprej razbeljeno kamenje in goreči pepel je zasul tri mesta v okolici Vezuva 2 m na debelo.

Izpod lave in pepela so danes izkopali Pompeji in imamo iz dobro ohranjenih izkopin natančno sliko, kako je izgledalo bogatejše staro rimsko mesto. Okamenela človeška telesa so vili v mavec (gips) in se danes še vidi, v kakem groznem trenutku je zalotila nesrečnika ob izbruhu ognjenika smrt. Vidimo družinskega očeta, ki je grabil iz predala denar, da bi ga vzel seboj na pobeg. Služabnika je dohitela smrtna nesreča baš, ko je hotel pobegniti iz gospodarjeve hiše in odnesti seboj nekaj srebrnine ter zlatnine, katero je zagrabil na mizi. Najbolj pretresljivi so prizori iz podzemeljskih kleti, kamor se je zatekla večina Pompejčanov v trenutkih nesreče. Med temi žrtvami vidimo predvsem matere z deco. Ko so hoteli iz kleti na prosto, so videli, da so vsi izhodi zasuti z gorečim kamenjem in s pepelom po več metrov na visoko. Vsi ti so se zadušili, ali pomrli od lakote. Prizori pri zasutju lepega mesta Pompeji so morali biti nekaj nepopisno groznega. Nesreča je bila tako velika, da se nikdo ni upal pozneje kamenje in pepel razkopavati in se lotiti rešitve izpod ruševin, ali mesto pozidati znova. Po nekaj desetletjih so začeli orati na kraju, kjer je stalo poprej storirsko mesto. Šele po pretoku skoro 2000 let po nesreči so začeli razkopavati Pompeje in jih odkrivati radevednemu novodobnemu svetu. Ker so bili Pompeji zasuti tako naglo, lahko danes iz izkopin natanko presodimo, kako so tedaj ljudje živeli, s čim so se ukvarjali, kaj jedli in kako ter kje prebivali.

Ulice starorimskega mesta so bile ozke in ob vsaki strani so bila visoka hodišča (trotoarji) za pešce. Spodnji prostori rimskih mestnih hiš so bili na ulico in v njih prodajalne, pekarije, mesarije itd. Za temi javnimi prostori so bili zasebni, ki so pa bili zvezani z ulico le potem ozkih vrat in neznatnega okna. Stari rimski meščan je zapustil redkokedaj mestno obzidje. Največkrat ob priliki pogrebov, ker so bila grobišča iz mesta venkaj na polju. Po mestni okolici so se gibali kmetje in viničarji, saj je bila gora Vezuv že v tistih časih posuta z vinogradi, ki so dajali najboljše in po celem takratnem svetu znano vino.

Javno rimsko življenje se je odigravalo na mestnem trgu. Trg je bil obdan od kamenitih stebrov in posut z najlepšimi svetišči.

Nekak časopis rimskega mesta so bile gladke stene hiš. Na te so delali meščani razna znamenja z rdečo barvo. Posebno je cvetelo to čorganje po stenah ob priliki volitev dveh mož, ki sta bila vladarja in gospodarja mesta.

Trga se je držala takozvana bazilika, kjer se je trgovalo na večje in so se vršile sodne obravnave.

Veliko je dal Rimljan na toplo in mrzlo kopelj. V vsakem mestu je bilo več kopališč ki so bila umetniško ter razkošno opremljena.

Pompejčani so se radi zabavali in radi tega so izkopali velik amfiteater